

Datum: 04.01.2012

Medij: Vojvođanski magazin

Rubrika: Intervju

Autori: Milan Trbović

Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Naslov: Robert Čoban

Napomena:

Površina: 3000

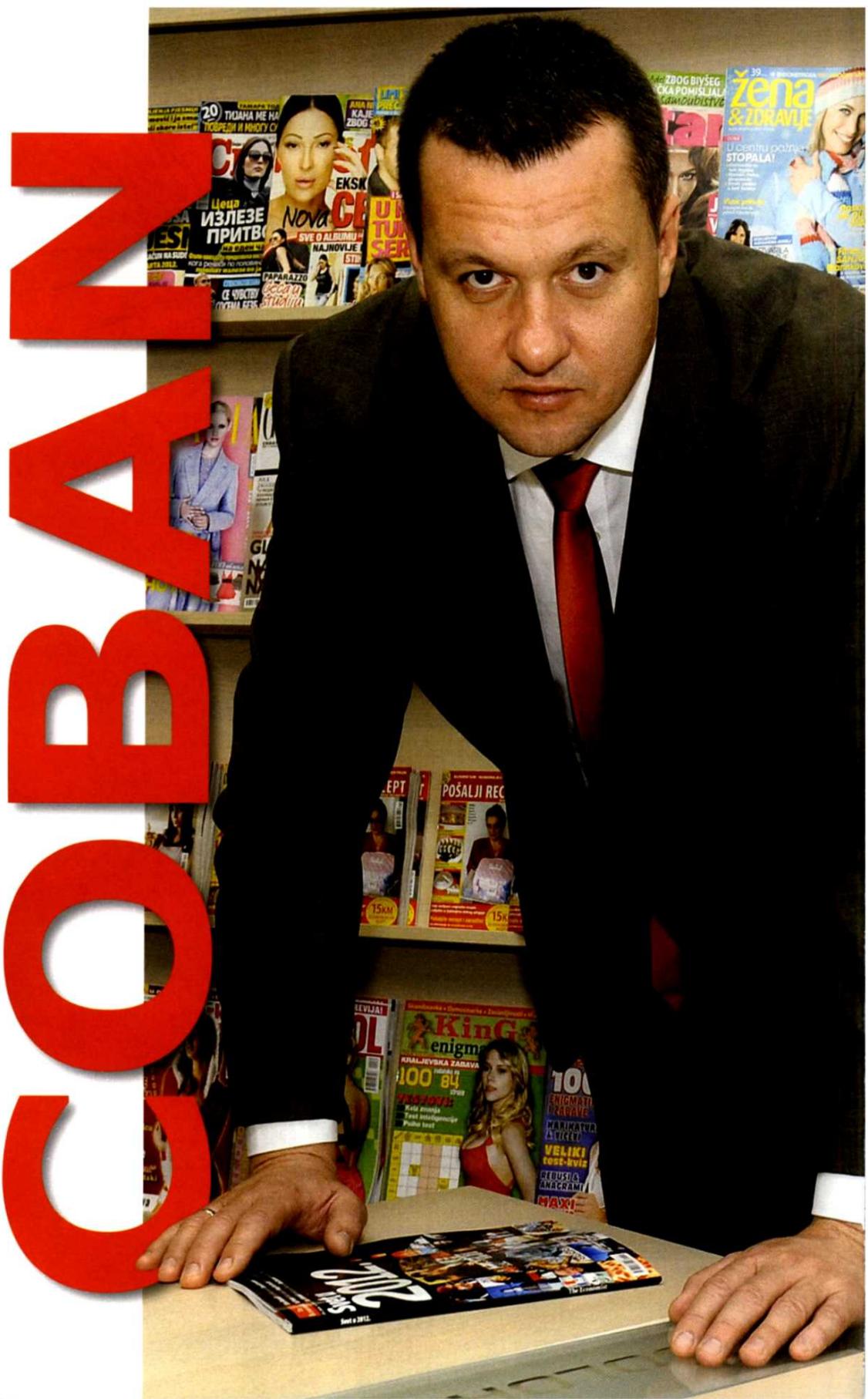
Tiraž: 0

Strana: 8

intervju

ROBERT

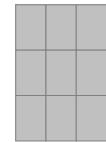

Datum: 04.01.2012
Medij: Vojvođanski magazin
Rubrika: Intervju
Autori: Milan Trbović
Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Napomena:
Površina: 3000
Tiraž: 0

Naslov: Robert Čoban

Strana: 8

I dalje vole da ga nazivaju "balkanskim kraljem tabloida", iako u svom portfoliju među čak 77 izdanja njegova kompanija ima samo jedan takav list. I to nije "Svet", časopis koji se dugo smatrao etalonom domaćeg tabloidnog novinarstva. Robert Čoban, čija je prava titula - predsednik "Color Press Groupa", ne drži do emocija u svom poslu, već se vodi hladnim tržišnim rezonom: Kada nešto nema prođu na tržištu, ili gasi se ili mu sleduju korenite promene, makar to bio i list koji ga je učinio poznatim i koji je pre 18 godina udario temelje njegovoj današnjoj medijskoj imperiji

Datum: 04.01.2012

Medij: Vojvođanski magazin

Rubrika: Intervju

Autori: Milan Trbović

Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

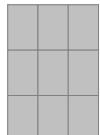
Naslov: Robert Čoban

Napomena:

Površina: 3000

Tiraž: 0

Strana: 8

Tekst: Milan Trbović
Foto: Dragutin Savić, arhiva

Ne ulasku

Za Čobanove prve korake u izdavaštву vezuje se, u novinarskim krugovima gotovo legendarna priča o "operaciji Kondor", u kojoj je Čoban sa još nekoliko istomišljenika, "pod okriljem noći", a bez prethodnog nagoveštaja, napustio utočište koje im je pružao tadašnji predsednik Nezavisnog društva novinara Vojvodine Miodrag Mile Isakov i, već sledećeg dana, broj pripremljen u svojoj režiji - pustio u prodaju.

Otkud takav konspirativan naziv?

Tu akciju je tako nazvao Ivan Benajić u veoma duhomvitom tekstu koji se pojavio u "Stavu" (smeh). Mi smo se pojavili u NDNV nakon što su me smenili s mesta glavnog urednika "Indeksa". Te noći kada sam smenjen i kada je održan onaj okrugli sto na Trećem kanalu na kojem je rečeno da je moj otac pekao vola nakon pobeđe HDZ-a u Hrvatskoj, pa je mojim roditeljima u Baču bačena bomba na kapiju, a pričamo o aprili 1992. godine, Mile Isakov je jedini imao hrabrosti da nas primi i da nam omogući da nastavimo da izdajemo novine. Međutim, već pred kraj leta iste godine ponovo smo se suočili s pritiscima, doduše ovog puta malo drugačijim. Naime, od nas se očekivalo da počnemo da objavljujemo ono što odgovara NDNV. Na to nismo hteli da pristanemo pa smo odlučili da odemo. Tako smo jedne noći pokupili sav tiraž i sve svoje stvari, i otišli u iznajmljeni stan preko

Obožavam da putujem, gotovo svakog meseca sam bar 10 dana na putu poslovne ili privatne prirode

puta studentskog doma "Feješ Klara", u kom smo ostali narednih pet-šest godina. U tom stanu je nastao najpre "Novosadski svet", iz kog se 1993. rodio "Svet", dok je Mile počeo da izdaje "Nezavisni".

Kako je Isakov to podneo?

Naljutio se, naravno. Čak je bio angažovao Branislava Lainovića i advokata Vavu Horovica. Uvek je igrao na dva koloseka. Posle toga smo se pomirili. Teško se na mene naljutiti, a bogami i na Mileta.

Za vaš rani beg iz političkog u tabloidno novinarstvo pojedinci bi danas rekli da je bio rezultat dobrog predosećaja i spoznaje da u ovoj zemlji nije ni isplativo a ni pametno baviti se političkim novinarstvom. Ipak, vi ste dobro iskusili da je novinarstvo u Srbiji početkom 90-ih u dobroj meri nalinkovalo Tvenovom "Novinarstvu u Tenesiju": Haranga na TV, bomba na roditeljsku kuću...

Tada sam bio na trećoj godini pravnog fakulteta. S prosečnom ocenom 9 mogao sam ubrzno da završim fakultet i da se manim tih gluposti, politike i novinarstva. Pripadnik sam nacionalne manjine, moji roditelji žive u pograničnom mestu kojim su doskora VBR-ovima harale horde ludaka, u kojem je zaklan lokalni fotograf, a da se o tome nigde nije pisalo. S druge strane, mogao sam da nastavim da se bavim novinarstvom, jer sam smatrao da nemam razloga da se osećam krivim, razloga da se plašim zbog toga što sam pripadnik nacionalne manjine ili zbog toga što sam objavljivao tekstove o političarima koji nisu išli niz dlaku tadašnjem režimu. Ali, ja u tom trenutku i ne razmišljam o šoubiz novinarstvu, do toga je došlo 1994. nakon moje posete SAD. Do tada smo izdavali politički list.

"Svič" se dogodio po mom povratku iz SAD i nakon Dejtona, kada prestaju ratovi. Do tada su svi listovi, pa

Datum: 04.01.2012
Medij: Vojvođanski magazin
Rubrika: Intervju
Autors: Milan Trbović
Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Napomena:
Površina: 3000
Tiraž: 0

Naslov: Robert Čoban

Strana: 8

razmišljam o u politiku

i naš, pisali uglavnom o ratovima i o stranačkoj sceni u Srbiji. Ono što je tada postojalo od zabavnih listova: "TV Revija", "TV novosti", "Sabor"... bilo je neviđeno, kako se kaže, retro. Prilikom boravka u Atlanti, svedočio sam prizoru u kojem u jednoj prostoriji dvoje ljudi gleda prenos prvog Clintonovog obraćanja o stanju nacije, dok u drugoj prostoriji njih pedesetak prati reportazu o Majklu Džeksonu i prvoj aferi na njegovom imanju. Uvideo sam da ugledne političke nedeljnice "Tajm" i "Njužvik" čita mali broj ljudi, dok neuporedivo više njih čita "Nešenel Inkvajer" i slične listove. Mi smo tada imali tiraž od 3.000 primeraka, dobijali smo određnu pomoć od Soroša i EU i tada smo morali da prelomimo - da li da nastavimo da životarimo, da svakog meseca čekamo neku donaciju, ili da se upustimo u tržišno novinarstvo, što je u to vreme bilo veoma riskantno, te da se oslonimo samo na čitaoce, pošto oglašivača i nije bilo baš mnogo.

Tada je "Telegraf", dok su ga uređivali Đorgović i Ćuruvija, imao tiraž 120.000 primeraka. Forsirali su priče o zvezdama beogradskog asfalta, što smo i mi u "Svetu", sa daleko manjim tiražem, počeli da pratimo. Međutim, kada su krenule likvidacije u beogradskom podzemljiju, kada je stradala Dada

Vujasinović, pa kasnije i Slavko Ćuruvija, odlučio sam da to izbacim iz novina, i po cenu manjeg tiraža. Tako smo od kraja 90-ih postali isključivo zabavni magazin.

Vaš jedini sukob sa predstavnikom "usijanog novosadskog asfalta" takođe je ušao u legendu...

Da, sukob sa Branislavom Lainovićem Dugim. To je legendarna scena koju je pokojna Goca Jovanović često pominjala u svojim tekstovima. Ele, radio sam za "In-

Datum: 04.01.2012

Medij: Vojvođanski magazin

Rubrika: Intervju

Autori: Milan Trbović

Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Naslov: Robert Čoban

Napomena:

Površina: 3000

Tiraž: 0

Strana: 8

deks" intervju sa Ilijom Radulovićem. On je tada bio u sukobu sa SPO, a kasnije je poslužio Vuku za lik u romanu "Sudija". Takođe, on je optužio Lainovića da radi za DB. Tako je jedan od međunaslova u intervjuu bio "Lainović – čovek DB-a". Bio je 9. avgust 1992, došao sam nakon neke žurke sa društвom u "Paradizo", koji je tada držao Lainović, u to vreme komandant Srpske garde. Bilo je to vreme totalnog bezvlašća, mogao te je ubiti ko je hteo. Kad je saznao ko sam, prišao mi je i obratio se na mene rečima: "Kako te nije sramota da mi dolaziš ovde, šta si ono napisao o meni". Onako prpit, a uz to i student prava, uzvratio sam mu da sam ja samo preneo njegove reči, te da ima pravo na demant. Valjda je pomislio da ga vezam, pa me je udario, na šta

Moja kompanija ne izdaje "Economist" da bih ja imao bolji imidž, već zbog toga da bismo od reklame zaradili 1.500 evra

sam mu ja uzvratio. To ga je šokiralo, nije mogao da veruje da mu neko uzvraća. Verovatno bi u nekoj drugoj situaciji potegao pištolj, no mene je samo još jednom udario. Podigao sam se i nastavio da se provodim s ekipom. Nije mogao da poveruje da sam ostao, tada je valjda shvatio koliko sam lud. Posle smo se upoznali i imali korektne odnose. Čak je jedno vreme imao i svoju kolumnu, zapravo, šetao se po kancelariji i urlao dok je diktirao Goci.

Ako se za tužbe može reći da idu u rok službe jednog tabloida, da li se mimo njih dešavalo nešto zbog čega biste mogli da tvrdite da 90-te uopšte nisu bile pogodne za novinare, pa čak ni za one koji rade u tabloidima, kao ni za izdavače?

Osim tog "kontakta" sa Lainovićem, nisam doživeo nijedan fizički napad, a nisu ni pucali na mene, srećom.

Bez štampe do 2040. godine?

Neko je već konstatovao da se još nije dogodilo da neki medij potpuno nestane – zbog bioskop-a nije nestalo pozorište, radio je opstao i pored televizije. Zbog velike penetracije interneta od 2008. godine jeste došlo do krize u štampanim medijima, međutim, ozbiljan novac putem interneta i dalje uzimaju samo najveći izdavači i mediji, dok oni lokalni ne mogu nadoknaditi gubitke od printa. Podaci govore da se i kod nas i u svetu beleži pad prodaje nedeljnika i dnevnih novina, potonjih čak 15-35 odsto ove godine u odnosu na prethodnu, a tako je i sa "selebrity" magazinima. Dakle, u padu je sve što teško može da se nosi sa internetom. S druge strane, mesečni lajfstajl magazini beleže trend laganog rasta. Drugim rečima, sve ono što na papiru prenosi čistu informaciju - nestaje, da li do 2040. ili pre, ne znam, ali će neke forme sigurno opstati. Nije fotografija uništila slikarstvo, već je zbog fotografije, krajam 19. veka, slikarstvo upravo procvetalo i razvilo se u novim pravcima. Ne može se više prodavati ono što je ljudima dostupno na internetu, a uz to i besplatno; ne možeš više slikati na platnu ovcu kad je fotografija ovce boljeg kvaliteta. Ali ono što možeš jeste da, recimo, zamislis i nacrtas ovcu sa pet nogu.

Ništa valjda u poslednjih 20 godina nije zahvatilo toliko promena koliko novinarstvo i izdavaštvo. Pica je i pre 20 godina imala ukus kao danas i na isti način se pravila, a u izdavaštву je danas sve drugačije. Šekspir je voleo da kaže: "Ko ne shvati duh vremena, pogine od njegovih zala". E, to je ovde problem, to što u duhu vremena ne živi ni naša zemlja, ni naši političari, a onda ni naši mediji.

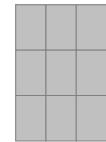

Datum: 04.01.2012
 Medij: Vojvođanski magazin
 Rubrika: Intervju
 Autori: Milan Trbović
 Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Naslov: Robert Čoban

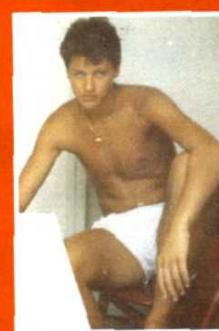
Napomena:
 Površina: 3000
 Tiraž: 0

Strana: 8

Imao sam jednu pretnju smrću, u oktobru 1996. godine. Dobio sam upozorenje u pismu koje je bilo potpisano sa "Romeo". Tada je u Beogradu živeo kriminalac koji se zvao Romeo Savić. U pismu je bilo precizno navedeno da će biti ubijen 15. novembra te godine, i to zbog teksta koji je izašao u "Svetu". Naravno da sam bezbroj puta prelistao taj broj "Sveta", ali nisam mogao da pronađem ništa sporno. Nekoliko dana pre "sudnjeg dana" stiglo je novo pismo, sećam se, s likom Sare Kej, u kom je pisalo: "Nismo te zaboravili". U tom pismu navedena je i marka pištolja iz kojeg će biti ubijen. Kada je osvanuo taj famozni 15. novembar, svaki normalan čovek ostao bi kod kuće, jer zna da mu preti smrt, a ja sam na poziv koleginice otišao u Vukovar na intervju sa Vojislavom Stanimirovićem.

Realnu pretnju smrću imao sam posle 5. oktobra. Mnogi i danas reaguju s nevericom kad im kažem da je vreme Đindićeve vladavine bilo gore nego za vreme Miloševića, jer je posle 5. oktobra pa sve do "Sablje" vladala mafija a ne DOS. U tom periodu oteto je Brenino dete, otet je Mišković, upadali su Željku Mitroviću na televiziju. Tada je neki kriminalac poslao ekipu u Novi

Biografija

Roden je 27. 7. 1968. godine u Baču. Osnovnu školu završio u rodnom metu, a Srednju ekonomsku školu "Dr Radivoje Uvalić" u Bačkoj Palanci. Apsolvirao je na Pravnom fakultetu u Novom Sadu 1993. godine.

U periodu 1990-1991. bio dopisnik beogradskih "Večernjih novosti", zagrebačke "Arene" i sarajevskih "Naših dana". Uređivao studentski list "Index" i nezavisni list "Nezavisni index" (1992.).

Od 1993. do 2005. bio je glavni urednik magazina "Svet". Danas je predsednik kompanije "Color Press Group", najvećeg izdavača magazina na prostoru bivše Jugoslavije u čijem je portfoliju preko 70 magazina ("Svet", "Lepota i zdravlje", "CKM", "Bravo", "JOY"...). "Color Press Group" ima preko 300 zaposlenih, u 7 država.

Voli skijanje, tenis, putovanja, bicikлизам, film. Oženjen je Sandrom, sa kojom ima čerke Elenu i Indiju.

Sad, da li da me ubiju ili osakate, ne znam. Pošto su se, po nekom svom "običaju", prethodno najavili ovdašnjoj ekipi, ovi su ih vratili s mosta kod Beške. Kao, ovo je njihova teritorija, i ako treba da budem ubijen, to će oni uraditi, ovi ovdašnji.

Nekoliko godina kasnije saznao sam šta je bilo sporno u "Svetu" i zbog čega mi je bilo prečeno. Niti je tekst bio o tom kriminalcu, niti o nekoj pevačici s kojom je možda bio u vezi, već o jednom episkopu koji je bio dobar drug s tim kriminalcem.

Kažu da tabloid u svakoj zemlji na planeti, verovatno i u Severoj Koreji, imaju svoju čitalačku publiku. Zašto onda niko pre vas nije uspeo da pokrene neki značajan tabloid? Čak i kada se pojavilo više sličnih, "Svet" je uvek bio tiražniji. U čemu je njegova tajna?

U ovoj zemlji postoji problem nepostojanja komunikacije sa svetom. Isti je slučaj i sa našom profesijom. Ja mnogo putujem i odsvuda kupim iskustva i saznanja. Ne izmišljamo toplu vodu. Tokom 90-ih kopirali smo ono što su tada radili Hrvati, koji su bili 10-15 godina ispred nas. "Svet" je nekih pet-šest godina bio jedini tabloid, i kad bi se nešto dogodilo, nije bilo dileme oko toga da li ćemo to objaviti. U međuvremenu, sve dnevne novine, osim dva lista, postali su tabloidi... Tu je još desetak takvih listova, pa veb-portali, TV emisije... Kad su svi počeli manje-više da liče na tabloide, mi smo odlučili da izađemo iz toga. "Svet" od pre dva meseca nije više tabloid. Sada je mnogo umiveniji, donosi ispovesti i više

Datum: 04.01.2012
Medij: Vojvođanski magazin
Rubrika: Intervju
Autori: Milan Trbović
Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Napomena:
Površina: 3000
Tiraž: 0

Naslov: Robert Čoban

Strana: 8

liči na "Hello". Trenutno je "Skandal" jedini tabloid u portfoliju naše kompanije.

Kakvi su tabloidi u Srbiji danas, a kakvi su mediji uopšte? Stoji li ono pravilo da uspeh medija u Srbiji obezbeđuje 4 S – srpstvo, seks, smrt i sport?

Da li ste zarad društvenopravljivog imidža odlučili da ostane antiheroj među srpskim tajknunima potecklim u 90-im, pa se otuda ne razmećete automobilima, nekretninama, jahtama i teohraniteljima? Umesto toga, svaki trenutak koristite za putovanja i obične stvari o kojima izveštavate na društvenim mrežama. Evo, zbog čestih putovanja sa vama je veoma teško zakazati intervju...

Naprosto je šokantno koliko je naša javnost, čak i onaj njen obrazovniji

Do pre godinu dana "Kurir" i "Alo" su na naslovnim stranama objavljivali fotografije estradnih zvezda, međutim, pod udarom krize domaća estradna scena je okopnila, osiromašila, i od nekadašnjih stotinak zvezda ostalo je njih šest ili sedam, samo najveći - poput Dina

deo, opterećena predrasudama o raznim stvarima i, naravno, o ljudima. Svako ko me poznaje zna da ništa ne radim da bih gradio bolji imidž, a ponajmanje da bih prao biografiju. Moja kompanija ne izdaje "Economist" da bih ja imao bolji imidž, već da bismo od reklame zaradili 1.500 evra. Ja na ovo što radim gledam kao na posao, i ne zanima me ko šta misli, sve dok je ono što radim u granicama legalnog i dok nikoga ne ugrožava.

Poznato je da na društvenim mrežama otvoreno iznosim svoje stavove

i to bi, u nekim okolnostima, moglo da bude kontraproduktivno za moju kompaniju. Međutim, odavno sam se izborio za to da kompanija zavisi isključivo od čitalaca, iako, naravno, izbegavam da u tim svojim stavovima pominjem naše oglašivače. Ali kada iznosim mišljenje o društvenim temama i političarima, za razliku od mojih kolega - nemam dlake na jeziku.

Što se tiče putovanja, obožavam da putujem. Gotovo svakog meseca sam bar 10 dana na putu, poslovne ili privatne prirode. Mnogo toga sam

Datum: 04.01.2012
 Medij: Vojvođanski magazin
 Rubrika: Intervju
 Autori: Milan Trbović
 Teme: Robert Čoban; Color Press group; Svet; Lepota i zdravlje; CKM; Bravo; Joy

Napomena:
 Površina: 3000
 Tiraž: 0

Naslov: Robert Čoban

Strana: 8

Merlina i Severine. Dnevni tabloidi zato u poslednje vreme na naslovnicama više objavljaju Jarinje i Brnjak i crnu hroniku. Druga stvar, na štampane medije su u velikoj meri uticali rijaliti programi, to je naročito bilo izraženo tokom 2010. godine za vreme trajanja "Farme". E kad su se svi zasitili rijalitija, na televizijama se više ne emituje nijedan.

Kad pominješ srpstvo, mi smo nedavno imali zanimljivu situaciju. Naime, objavili smo ekskluzivne fotografije Nataše Bekvalac i Ćazima. Ti brojevi imali su 20 posto manju prodaju u odnosu na brojeve u kojima smo do tada objavljivali tekstove o Nataši Bekvalac. Naprosto, određen broj ljudi nije želeo da plati novine u kojima je srpska zvezda zajedno sa Albancem.

Situacija u domaćim medijima je katastrofalna. Blizu 80 odsto medija ne živi od realnih ekonomskih izvora. To je izvor problema, a kriza će se sve više produbljivati, pa će i budžetski izdaci za te medije morati biti kresani. Po svemu sudeći 2013. godinu neće dočekati barem 50 posto medija. Nijedna televizija sa nacional-

Inom frekvencijom nije profitabilna, 11 od 12 dnevnih listova takođe.

S obzirom na period kada je krenuo uspon vaše kompanije, i to da ste sa zaštitnim znakom kompanije – magazinom "Svet" – dostizali rekordne tiraže, osećate li se barem malo prozvanim kada Željku Mitroviću spočitavaju da je bogatstvo zgrnuo na vrhunskom neukusu?

Ne, ne osećam tu odgovornost. Mitrović i sam voli da kaže da je pravo bogatstvo stekao tek nakon 2000. godine, kada smo i mi počeli da se širimo regionalno te da u svoj portfolio ubacujemo strane licence. "Svet" je u ono vreme bio uticajan onoliko koliko su uticajni tabloidi širom sveta, međutim, najveći uticaj uvek ima televizija. Uvek si imao izbora - mogao si da kupiš "Svet" ili da ga ne kupiš.

Dnevni tabloidi u poslednje vreme na naslovnicama više objavljaju Jarinje i Brnjak i crnu hroniku nego fotografiju neke estradne zvezde

obišao, ali ostalo je još mnogo toga što bih želeo da vidim.

Puštam ljudе da govore šta hoće i na to ne reagujem. S obzirom na to čime se bavim, ja sam poslednja osoba na svetu koja bi smela da reaguje na to. Bilo bi to s moje strane i nemoralno i licemerno.

U dobrim ste godinama, medijski ste mogul, uspešan i sa dobrim vezama - u svetu bi bili idealan kandidat u politici. Da li je bilo ponuda da se uključite u politiku? Da li ste razmišljali o tome?

Stalno razmišljam politički, ali ne i o političkom angažmanu. Ja i Velja Đurović, sa kojim sam i osnovao ovu kompaniju, bili smo među prvih 10 članova Demokratske stranke u Novom Sadu. Bili smo aktivni dve tri godine, ali kad smo videli kakvi se sve ljudi tu motaju, povukli smo se. U Srbiji je ta profesija toliko kontaminirana, da ja sebe u tome ne vidi dim u skorije vreme.

Nisam imao direktnе ponude, u smislu angažmana, i mislim da znam zbog čega. Ovdašnji političari

se međusobno jako dobro drže i otuda ne žele bilo koga ko ne bi bio spremjan sa njima da se tali. Ono na šta jesam spremjan jeste angažman koji bi se sveo na davanje saveta i prenošenje iskustava koje sam stekao. No, i tada bi se verovatno našao neko da me optuži kako imam neke skrivene ambicije i kako to sve hoću da radim radi svog posla. Jer, ono o čemu prvenstveno razmišljaju naši političari jesu korist, novac i korupcija. Ja se tu nikako ne uklapam. ■

